

KINH ĐẠI THỪA ĐẠI TẬP ĐỊA TẠNG THẬP LUÂN

QUYỂN 9

Phẩm 6: THIỆN NGHIỆP ĐẠO (Phần 2)

Lại nữa, này thiện nam! Nếu Đại Bồ-tát nào có thể suốt đời xa lìa sân hận thì được tất cả chúng sinh thương yêu, tâm vị ấy thanh tịnh, lìa hết mọi cấu uế. Do đó, căn lành sẽ dần dần được thành tựu.

Chúng sinh từ bao đời trước trôi lăn trong năm đường, chìm đắm mãi trong biển sinh tử luân hồi là do sân hận tạo nên. Thân, miệng, ý tạo ra không biết bao nhiêu các chương của nghiệp ác, các phiền não chương, các hữu tình chương, tất cả pháp chương và vô minh chương, tự mình làm hay dạy người khác làm, thấy nghe đều một lòng vui vẻ. Do xa lìa luân sân hận này nên chuyển hóa hết mọi hoặc nghiệp, không còn sót lại, không thọ quả báo. Ở đời này, được trời người thương mến, không còn lo nghĩ. Tâm vị ấy thanh tịnh, lìa mọi cấu uế, nên khi lâm chung, thân tâm không bị buồn khổ bức bách do sự luyến ái của vợ con, quyến thuộc quá nhiều; cũng không bị vua Diêm-ma quá nhiều làm cho sợ hãi, mà chỉ thấy những điều vừa ý thành tựu đầy đủ giới đức thiện pháp, làm bậc Thiện tri thức, phước điền chân thật, thân tâm vui vẻ, phát sinh lòng tin kính sâu xa.

Sau khi qua đời, sinh lại làm người thì các căn đầy đủ, thân thể vẹn toàn, sinh ra ở đâu tâm người ấy cũng được thanh tịnh, xa lìa mọi cấu uế, thân lại được xinh đẹp, thông minh, gặp mọi điều an ổn hỷ lạc. Lại gặp được những điều vừa ý thành tựu đầy đủ giới đức thiện pháp, làm bậc Thiện tri thức, phước điền chân thật, nương theo đó mà tu học, xa lìa các pháp sân hận. Như thế mới có thể đoạn trừ hết các pháp ác, thành tựu tất cả pháp thiện thù thắng. Vị ấy có thể tìm cầu tất cả giáo nghĩa Đại thừa, có thể tu tập tất cả hạnh nguyện Bồ-tát, dần dần nhập vào biển trí mênh mông, cho đến chứng đắc quả Bồ-đề vô thượng, sẽ được ở cõi Phật, xa lìa hết các uế trước, như gió, mây, uất khí, bụi trần cùng các vật dơ xấu, được các châu báu trang nghiêm, rất là ưa thích. Tâm không còn kiêu mạn, dung mạo đoan chánh, uy nghiêm, các căn

không thiếu khuyết, tâm thường tịch tĩnh. Các hữu tình như vậy thì được sinh vào cõi nước đó, được trang nghiêm đầy đủ bằng các công đức Từ bi. Thọ mạng Như lai vô lượng, nhưng vì các hữu tình mà tùy cơ thuyết pháp, để sau khi nhập Niết-bàn, chánh pháp được trụ lâu ở đời, làm lợi ích an lạc cho vô lượng hữu tình.

Này thiện nam! Đó gọi là luân thứ chín xa lìa sân giận của Đại Bồ-tát. Đại Bồ-tát nào thành tựu luân này, đối với Thanh văn thừa không còn lầm lạc, đối với người theo Thanh văn thừa không còn lầm lạc; đối với Độc giác thừa không còn lầm lạc, đối với người theo Độc giác thừa không còn lầm lạc; đối với Đại thừa không còn lầm lạc, đối với người theo Đại thừa không còn lầm lạc. Luôn làm hưng thịnh dòng giống Tam bảo; đối với các đệ tử xuất gia của Như Lai, hoặc là bậc Pháp khí, hoặc chẳng phải là bậc Pháp khí, cho đến những vị chỉ đắp một mảnh ca-sa, cạo bỏ râu tóc đều không còn lầm lạc. Ở trong pháp Đại thừa thường được tiến tới mà không có thoái chuyển, phước tuệ thù thắng thường được tăng trưởng; đối với tất cả các định, các Đà-la-ni, các nhẫn, các địa thì mau được tự tại, không có thoái chuyển; thường được gặp các bạn lành để cùng tùy thuận tu hành theo; thường được thấy tất cả chư Phật và các đệ tử Thanh văn, Bồ-tát; thường được nghe giáo pháp, được gần gũi cúng dường chúng Tăng; đối với các căn lành thường tính tấn mong cầu mà tâm không nhàm chán, thường phát tâm Bồ-đề, tu các hạnh nguyện mà không hề chán mỏi. Các quả báo đạt được như đã nói rộng ở trước.

Lại nữa, này thiện nam! Nếu Đại Bồ-tát nào có thể trọn đời xa lìa các tà kiến thì được tất cả chúng sinh thương yêu, tâm vị ấy được thanh tịnh, xa lìa mọi sự phân biệt, tà vọng. Do đó mà căn lành mau được thành thực. Chúng sinh nhiều đời luân chuyển trong năm đường, đắm chìm trong biển sinh tử, cũng do nhân là tà kiến mà ra. Thân, ngữ, ý tạo ra các chướng của nghiệp ác, phiền não chướng, các hữu tình chướng, cùng tất cả pháp chướng làm chướng ngại chánh kiến. Tự mình làm hay dạy người khác làm, thấy nghe đều đồng lòng vui vẻ. Do xa lìa các bánh xe tà kiến này, mà diệt trừ hết phiền não, không còn thọ quả báo. Ở đời này, được trời người thương mến, không còn lo nghĩ, thân tâm đều được an ổn. Tâm vị ấy thanh tịnh, lìa xa mọi tà kiến phân biệt. Khi lâm chung, thân và tâm không bị các sự buồn khổ bức bách, không bị sự luyến ái của vợ con, quyến thuộc quấy nhiễu; cũng không bị vua Diêm-ma quấy nhiễu làm cho sợ hãi, mà chỉ thấy những điều vừa ý thành tựu

đầy đủ giới đức thiện pháp, làm bậc Thiện tri thức, phước điền chân thật, thân tâm vui vẻ, phát sinh lòng tin kính sâu xa.

Khi qua đời, nếu trở lại trong cõi người thì các căn đầy đủ, thân thể vẹn toàn, sinh ra nơi nào tâm người ấy cũng được thanh tịnh, xa lìa các tà kiến phân biệt, được thân xinh đẹp, thông minh, an ổn, hỷ lạc. Lại được gặp những điều vừa ý thành tựu đầy đủ giới đức thiện pháp, làm bậc Thiện tri thức, phước điền chân thật, nương theo đó mà tu học, xa lìa hết tà kiến, đoạn trừ tất cả pháp ác, thành tựu tất cả pháp thiện thù thắng, cầu học mọi giáo nghĩa Đại thừa, có thể tu tập tất cả hạnh nguyện Bồ-tát, dần dần nhập vào trong biển lớn Đại thừa, cho đến chứng đắc quả Bồ-đề vô thượng. Vào ở cõi Phật, xa lìa các nhân pháp Nhị thừa Thanh văn, Độc giác, xa lìa các đồ chúng trong cõi thiên ma, xa lìa tất cả những bè đảng ngoại đạo, được các châu báu trang nghiêm rất là ưa thích, xa lìa mọi điều cát hung, vọng chấp, thường kiến, đoạn kiến, ngã và ngã sở kiến.

Các loại hữu tình như vậy thì được sinh vào cõi nước ấy, được tuổi thọ lâu dài, được thọ dụng một vị, gọi là vị Đại thừa. Thọ mạng Như lai vô lượng, nhưng vì các hữu tình mà tùy cơ thuyết pháp, đề sau khi nhập Niết-bàn, chánh pháp vẫn được trụ lâu ở đời, đem lại lợi ích an lạc cho vô lượng hữu tình. Thánh giáo chỉ có một vị, không chống trái nhau, được lưu truyền rộng rãi, xa lìa các chướng nạn.

Này thiện nam! Đó gọi là luân thứ mười xa lìa tà kiến của Đại Bồ-tát. Đại Bồ-tát nào thành tựu luân này, đối với Thanh văn thừa không bị lầm lạc, đối với người theo Thanh văn thừa không bị lầm lạc; đối với Độc giác thừa không bị lầm lạc, đối với người theo Độc giác thừa không bị lầm lạc; đối với Đại thừa không bị lầm lạc, đối với người theo Đại thừa không bị lầm lạc. Luôn làm hưng thịnh dòng giống Tam bảo; đối với hàng đệ tử xuất gia của Như Lai, hoặc là bậc Pháp khí, hoặc chẳng phải là bậc Pháp khí, cho đến những vị chỉ đắp một mảnh ca-sa, cạo bỏ râu tóc đều không bị lầm lạc. Ở trong pháp Đại thừa thường được tiến tới mà không thoái chuyển, phước tuệ thù thắng thường được tăng trưởng; đối với tất cả các định, các Đà-la-ni, các nhẫn, các địa thì mau được tự tại, không có thoái chuyển; thường được gặp các bạn lành để cùng tùy thuận tu hành; thường được thấy tất cả chư Phật và các đệ tử Thanh văn, Bồ-tát, được nghe giáo pháp, được gần gũi cúng dường chúng Tăng; đối với các căn lành thường tinh tấn mong cầu mà tâm không nhàm chán, thường phát tâm Bồ-đề, tu các hạnh nguyện sáu pháp Ba-la-mật mà không hề chán mỏi. Các quả báo

đạt được như đã nói rộng ở trước.

Này thiện nam! Đại Bồ-tát nào thành tựu được mười pháp luân như vậy, có thể mau chứng đắc quả A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề. Vì sao? Vì ở đời quá khứ, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều xa lìa mười nghiệp ác đạo, đều khen ngợi tán thán mười nghiệp thiện đạo này mà được phước báo, vì muốn trưởng dưỡng tất cả chúng sinh đều được lợi ích an lạc trong đạo Bồ-đề, vì muốn diệt trừ tất cả khổ phiền não cho chúng sinh, không còn một chút mảy may nào, vì muốn làm khô cạn ba đường ác, vì muốn làm hưng thịnh dòng giống Tam bảo, vì muốn đoạn trừ hữu trong tam giới, vì muốn chấm dứt uẩn, xứ, giới, vì muốn làm cho tất cả chúng sinh mau vào thành Niết-bàn vô úy, xa lìa mười nghiệp đạo bất thiện như đã nói rộng ở trên thì sẽ được phước báo.

Vì thế, này thiện nam! Nếu không mong cầu một cách chân thật mười nghiệp thiện đạo như vậy để chứng thành quả Phật và cũng không chân thật giữ gìn một nghiệp thiện đạo nào, đến khi mạng chung mà tự xưng rằng: “Ta là bậc chân thật hành pháp Đại thừa, ta cầu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác” thì nên biết người như thế là đại dối gạt, là đại vọng ngữ. Ở trước chư Phật Thế Tôn khắp mười phương thế giới làm mê hoặc thế gian mà không biết hổ thẹn, nói các pháp là không, là đoạn kiến để dụ dỗ, lừa dối người ngu si, đến khi qua đời sẽ đọa vào đường ác.

Này thiện nam! Nếu chỉ dùng lời nói hoặc chỉ nghe biết, không do tu hành mười nghiệp thiện đạo mà có thể đắc Niết-bàn Bồ-đề ở trong một kiếp, hoặc trong chừng một niệm, mà có thể làm cho vô lượng chúng sinh ở khắp các cõi nước trong mười phương cũng đều chứng quả Bồ-đề Niết-bàn là điều không thể có. Vì sao? Vì mười nghiệp thiện đạo là căn bản của Đại thừa, là nhân của Bồ-đề, là bậc thềm của cái thang vững chắc để chứng nhập Niết-bàn.

Này thiện nam! Nếu chỉ phát tâm, phát thệ nguyện lực, không do tu hành mười nghiệp thiện đạo, mà lại có thể đắc quả Bồ-đề Niết-bàn ở trong một kiếp, hoặc trong một niệm, mà có thể làm cho vô lượng chúng sinh ở khắp các cõi nước trong mười phương đều chứng quả Chánh giác, nhập Niết-bàn là điều không thể có. Vì sao? Vì mười nghiệp thiện đạo là căn bản các quả báo công đức thù thắng của thế gian và xuất thế gian.

Này thiện nam! Nếu không tu hành mười nghiệp thiện đạo, dù có

trải qua vô số kiếp ở các cõi nước khắp mười phương, tự xưng là Đại thừa, hoặc nói, hoặc nghe, hoặc chỉ phát tâm, hoặc phát thệ nguyện thì hoàn toàn không thể chứng Bồ-đề Niết-bàn, cũng không thể làm cho người khác thoát được khổ sinh tử.

Này thiện nam! Cần phải tu hành mười nghiệp thiện đạo. Ở thế gian có các Sát-đế-lợi, Bà-la-môn giàu sang quyền lực, Tứ đại Thiên vương cho đến Phi tướng phi phi tướng xứ, hoặc Thanh văn thừa, hoặc Độc giác thừa, cho đến Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác đều là do tu hành mười nghiệp thiện đạo mà thọ các phẩm loại sai khác như vậy.

Thế nên thiện nam! Nếu muốn mau chóng viên mãn đại nguyện Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì cần phải tu mười nghiệp thiện đạo này để tự trang nghiêm, chứ chẳng phải do mười pháp ác, phi luật nghi mà có thể đạt được. Hoặc mong cầu mau ngộ nhập vào cảnh giới Đại thừa, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, mau viên mãn tất cả pháp thiện thì trước hết phải nên hộ trì mười nghiệp thiện đạo. Vì sao? Vì mười nghiệp thiện đạo này có thể tạo lập căn bản công đức của các pháp thiện, là nhân cho mọi quả báo thù thắng của thế gian và xuất thế gian, do đó phải tu hành mười nghiệp thiện đạo.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn làm rõ nghĩa trên nên nói kệ:

*Muốn trừ tất cả khổ
 Chứng đạo quả Bồ-đề
 Nên tu mười nghiệp thiện
 Tinh cần, chớ buông lung.
 Đối với pháp ba thừa
 Cùng các người theo pháp
 Tất cả người xuất gia
 Đều chớ nên làm lạc.
 Tin, thọ, hành Đại thừa
 Lợi lạc khắp quần sinh
 Ngộ thắng pháp tịnh độ
 Mau chứng đại Bồ-đề.
 Nếu xa lìa sát sinh
 Được mọi người yêu kính
 Không bệnh, được trường thọ
 An vui, không tổn hại.
 Sinh ra ở nơi nào
 Thường ưa làm Phật sự*

Thường gặp Phật, Pháp, Tăng
Mau thành Vô thượng giác.
Nếu xa lìa trộm cắp
Người trí đều tôn kính
Dứt trừ nghiệp tham lam
Được sinh chỗ vô tham.
Đời đời thường giàu có
Làm bậc đại thí chủ
Đầy đủ các châu báu
Tốt đẹp như nước Phật.
Nếu lìa dục tà hạnh
Diệt phiền não xấu ác
Làm khô biển tham ái
Mau đến cõi Phật tịnh.
Cứu độ các chúng sinh
Ra khỏi bùn nhơ dục
An trú nơi Đại thừa
Tinh cần tu phạm hạnh.
Xa lìa lời hư dối
Được Thánh trí tự tại
Thường nói lời thành thật
Diệt hết khổ hư vọng.
Một lời là chứng thật
Thường gặp Phật, Pháp, Tăng
Mau đến quả Bồ-đề
Khuyên tu chớ vọng ngữ.
Xa lìa lời ly gián
Thành tựu muôn pháp lành
Thường gặp Phật, Pháp, Tăng
Không còn bị đoạn diệt.
Đắc quả Vô nhiễm trước
Đà-la-ni bảo tạng
Vào sâu trong biển pháp
Mau chứng Vô thượng giác.
Nếu lìa lời thô ác

Thường nói lời nhu hòa
Chúng sinh đều kính mến
Diệt hết nghiệp đời trước.
Khiến ai thấy cũng vui
Thành Bồ-tát Đạo sư
Biết muôn việc của Phật
Vượt qua Địa thứ mười.
Không nói lời tạp uế
Người trí đều tôn kính
Vì người khác mà nói
Có đủ năm công đức.
Thường lắng nghe lời Thánh
Vui mừng cầu Thánh đạo
Biển chư Phật viên mãn
Mau được Nhất thiết trí.
Nếu lìa hết tham dục
Không chê bai Thánh giáo
Cúng dường áo ca-sa
Phát huy pháp ba thừa.
Liên sinh về tịnh độ
Chỗ ở bậc Đạo sư
Nương nơi Vô thượng thừa
Mau được trí tối thắng.
Nếu xa lìa sân hận
Một lòng tu tâm Từ
Mau chứng đắc Đăng trì
Thích đến chỗ Thánh chúng.
Sẽ sinh về cõi Phật
Xa lìa các tội ác
Ở đó chứng Bồ-đề
Xa lìa lòng sân hận.
Nếu dứt sạch tà kiến
Thuần tu tâm tịnh tín
Vui khai thị ba thừa
Cúng dường khắp chư Phật.
Thoát hẳn các đường ác

*Gặp được chư Thánh hiền
Đủ các đức Bồ-tát
Đạt được trí Vô thượng.
Ta nói mười nghiệp thiện
Hương Bồ-đề tối thắng
Sinh trưởng các đẳng trì
Đà-la-ni nhãn địa.
Luân này oai đức lớn
Diệt hết mọi đường ác
Phá hoại muôn chướng nghiệp
Mau thành đạo Bồ-đề.*

M